

melody an annabell

Notizen iwwert dem Roger Manderscheid séng Erzielung "feier a flam"

Roger Manderscheid, Feier a Flam, Editions PHI, Iechternach 1995, 510 Säiten, 1250 F.

Maggy an Nadine. Katja a Mea. Line a Rita an esou weider. An zu gudder lescht dat schéinst, dat beschit, d'grouss Léift, d'Astrid. Et gin där Frae vill, déi dem Christian Knapp (geruff Chrëscht) a sänge jonke Joren iwwert de Wee lafen, séch a séng onbehollef Ärem drécken, ouni awer säin "onverschümt verlaangeren no léift" z'erfëllen. Dat eleng bréngt d'Astrid fäerdeg, nëmmen d'Astrid a soss kee wéi d'Astrid huet de Schlëssel fir dem Chrëscht säi ganz perséinleche siwwenten Himmel. Oder soll ech soe fir säi sechsten, well - mengt de Chrëscht - "de siwwenten himmel as nët vun dëser welt".

De "schacko klak", éischt Buch aus dem Manderscheid sénger Trilogi, erzielt d'Kandheet vum Izeger Plakapp Christian Knapp, de "papagei um käschtebam" séng Erlebnisser an der Nokrichszäit. A senger neie Roman "feier a flam", deen am Oktober '95 bei den "Editions Phi" erauskoum, beschreift de Roger Manderscheid d'fofzeger Joren. Déi Etapp am Chrëscht séngem Liewen, wou hien no Léift sicht, no Sexualitéit, nom Sënn vum Liewen, no engem Beruff, no kënschtlereche Méiglechkeeten, no Fräiheet an no Gléck.

Hannert der Figur vum Christian Knapp verstoppt séch heiansdo, dacks, dättelech, verschwomm, direkt, diskret, den Auteur selwer. Erëm eng Kéier presentéiert hie keng eendeiteg Biografi, mee eng nei erfonde Wiirkechkeet, wéi hien dat beim "papagei" am Virwuert erkläert huet. Dës Mëschung aus perséinlech Erlefte a Fiktion beréiert, intrésséiert a verfëiert de Lieser och nach no bal 1500 Säite Christian Knapp. Einfach esou, ouni datt de Manderscheid muss zréckgräifen op Sensationen oder spannend Aktiounen.

Bei "feier a flam" fënt een direkt am Ufank en Ënnerscheid zu deenen éischte Bänn. De "schacko klak" an de "papagei um käschtebam" sin nët nëmmen, mee awer och historesch Zäitdokumenter iwwer d'Vir-, d'Krichs - an d'Nokrichsjoren. Am neie Roman spillt den historesche Kontext nëmmen d'zweet Gei, d'Haaptthema dréit séch klor an dättelech ëm d'perséinlech Entwécklung vun engem jonke Mënsch an de mëffge fofzeger Joren. Souguer beim Militär, wou de Chrëscht Reserveoffizier war, schwieft dat Politesch verwëscht am Hannergronn. Virun allem perséinlech-ethesch Froen dréien dem Chrëscht duerch de Kapp: Wat soll dat Schéissen? Wat huet en Artist an enger Uniform verluer? Wéi soll hien dat Kasäreliewen aushalen? An och d'Ursach fir dem Chrëscht séng Freierei mat der Arméi gët perséinlech motivéiert: Hie gouf aus Expressgeket Zaldot, fir séch géint säi Papp durchzusetzen.

**Amplaz no lénks an no riets
auszedeelen wéint sänge
ville Schwiregkeeten, gräift
den Auteur no där
sympatescher Waff vum
Humor a riicht se géint séch
selwer.**

Doriwwer eraus wollt de Chrëscht nach vill méi en zéie Batz aus sénger Kandheet lassgin. Mee Lëtzebuerg wor Lëtzebuerg wor d'kathoulesch Kierch an "hie blouf mat zéie seler ugestréckt un déi chrëscht-kathoulesch welt vu sénger mamm". No villem Struwele gin d'Seler labber, an d'Léift fir séng Mamm bleift awer erhal. Sou staark, datt de Chrëscht dacks mengt, hie wëllt an all Fra e Stéck vu sénger Mamm erëmfannen. Eng Problematik,

mat där hie bestëmmt nët eleng do steet op dëser Welt!

A scho si mer erëm bei de Fraen, ëm déi séch alles dréit an dësem Buch an dat den Auteur souwisou der anerer Halschecht vun der Mënschheet, der weiblicher, gewidmet huet. Wat nët heescht, en experimentéierten Amant géing hei charmant a routinéiert iwwer séng Aventure poteren! De Chrëscht as kee Casanova - héchstens en onbehollefen "casanöfchen" - an op séngem Wee bei d'Fraen trëllt hien iwwer Steng a Knuppen. Hie begéint dem Maggy, dem Nadine, dem Melody, dem Rita an deenen aneren mat enger Mëschung aus Bewonnerung, Verlaangeren, Angscht a Loscht. Heiansdo mat Kurajh, dann erëm zerrass an zréckhalend, duerno beegeschtet... Eng Entwécklung eben, wéi et se milliounemol gët, banal a simpel, an awer spannend an iwwerraschend a komplizéiert wéi d'Liewe selwer.

Amplaz no lénks an no riets auszedeelen wéint sänge ville Schwiregkeeten, gräift den Auteur no där sympatescher Waff vum Humor a riicht se géint séch selwer. Steet hien erëm eng Kéier mat sénger ganzer Onsécherheet virun enger neier Affair, tituliert hie séch mat deene schéinsten Ausdréck: de "casanöfchen", den "don quiettschotto", de "kathouleschen erotikforscher", - "en eefalt hätt nët anescht ausgesinn". Vill Avance gin dernieft, vill Beesen, sou och déi hei:

"virum häus, awer hannerwands, krut de chrëscht vum line eng bees op all bak an nach eng op säi schnëssstéck an hien huet ugestrengt probéiert, och ëm line eng bees, eng sou lücht an eng sou verspillten, wéi e lofball, op d'lëpsen ze placéieren. leider gung déi dernieft, an de lofball, oder d'bees, as d'lut äus geklunscht an deen äisegen novemberhimmel dorobber."

Mat engem A Kräischen, mat deem anere laachen; sou kënn e weider am Liewen, op der permanenten Sich nom Meedchen aus den Dreem. Sou léiert de Chrëscht zum Beispill eng Hollännerin kennen, ouni kathoulesch Virbelaaschtung, an hie gët gewuer: *"d'rita konnt am bett franséisch schwätzen ouni och nëmmen dee geréngste feeler."*

Frae wéi d'Rita an och d'Melody hun hir waarm Plaz an deem Buch an hëllef dem Chrëscht, séng verklemmte Moralvirstellungen no an no d'Baach rofzeschéken. Nët sou einfach an de fofzeger Joren, wou ëmmer rëm *"de pol leuck op radio lëtzebuerg gedeedegt huet wéi e maschinengewir."* Wou de Chrëscht wéi geckeg *"no weiblechkeet"* verlaangert huet a wou op eemol d'Astrid opdaucht, zréckhalend am Sex a geprägt vum Zäitgeescht, mee déif bannendran natierlech an onkomplizéiert, hongreg op d'Liewen an awer nach mat engem Fouss hallef an de Kannerschong.

An hien, deen *"ët bei de fraleit einfach nët bruet huet"*, land mam Astrid am bois des amoureux a léisst séch verféiren - romantesch, fräi, verléift a jonk. Domat huet de

Roman säin Happy-End, mee 't as kee pechegen, séisse Schluss. No dräi Bänn kenne mir de Chrëscht elo gutt genuch, fir ze wëssen datt säi Sichen a säin Nodenken ni wäerten ophalen, och wann Zäite vu Rou a vu Gléck séch derteschend drécken.

Bei "feier a flam" halen Eescht a Spaass séch d'Balance. De Roman as eescht, well en der Verletzlechkeet an der Sensibilitéit vun de Mënschen notréppelt, hirem éiwegen Struewelen op dëser Welt. Spaass mécht d'Geschicht a läit an der Geschicht, well iwwerall Humor ervirblëtzt an d'Méiglechkeet, iwwert séch selwer ze laachen, heiansdo batter, heiansdo ganz liicht a fräi. Och d'poetesch Sprooch, déi dem Manderscheid säi Schreiwen ëmmer charakteriséiert, verléiert un erhabener Grandezza duerch humoristesch Gedankengäng a witzeg Wuerkreationen.

Iwwerhaupt, d'Sprooch! Si as nët nëmme lyresch, fléissend, räich an opulent, si stécht iwwerdeems voll mat Iwwersetzungen. Den Auteur erfënt en erotesch Vokabular, deen äisen dräi oder véier lëtzebuergeschen Wieder aus dem sexuelle Sproochgebrauch nei Dimensionen setzt.

Do dernieft komme vill vum Manderscheid séngen Ausdréck direkt aus de fofzeger Joren an 't huet e se scho laang nët méi héiren. Eng Sprooch, déi aus dem Wanterschlof erwächt an déi nostalgesch Pointe setzt.

E bësschen artifiziell, e bësschen manieréiert wiirken eng Rei vun Dialoger, déi de Chrëscht mat sénger jëtzege Fra féiert an, vir am Buch, mat séngem Frënd Gatt. Gestéiert hu méch och laang Beschreibungen iwwert d'Kasäreliewen an iwwert d'Aarbécht bei der Bunn, déi der allgemenger erzielerescher Qualitéit vum Buch hannendrun hippen.

De Roger Manderscheid soll mer ët nët iwwelhuelen, wann ech an deem Kommentar op d'Téppelen iwwerm "au" verzichten. Obwuel ech un d'lëtzebuergeschen Schreiermanier gewinn sin, huet de grammatikalesch korrekten "au" méch dacks beim fléissenden, harmoneschen Liesrhythmus ënnerbrach, deen zu deem Buch gehéiert wéi d'Flam bei d'Feier.

Nicole Paulus

ein forum für das gute buch

Ihre Zukunft liegt im Buchhandel?

Die "Librairie Krautmaart", seit einem Jahr in der Oberstadt präsent mit dem Schwerpunkt auf deutschsprachigen Büchern, sucht eineN

Buchhändler/Buchhändlerin

anfangs für 15-20 Stunden. Ein kurzfristiger Ausbau der Stundenzahl und ein mittelfristiger Einstieg als PartnerIn der Buchhandlung sind angestrebt.

Eine Ausbildung als Buchhändler/in ist ein Vorteil, aber nicht Voraussetzung. Kenntnis des Luxemburger Kontextes, besonders des Schulbereichs, vielfältiges Interesse an verschiedenen Buchsortimenten und Spaß an der fachlichen Kundenbetreuung sind die wichtigsten Eigenschaften.

Schriftliche Bewerbungen bitte an die Buchhandlung.

Librairie
um
Krautmaart

15, rue du Marché aux Herbes
L-1728 Luxembourg